

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-456/2023-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sutkinji Ivani Hrkać, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, protiv tuženika : 1. GRAD IMOTSKI, OIB 18919978758, Imotski, Ante Starčevića 23, 2. ANTE KATIĆA, vl. obrta EURORAD LOVREĆ, OIB 07714893773, Imotski, Blajburška Ulica 11 i 3. IVANA KATIĆA, vl. obrta KATIĆ-CAT, OIB 08153023164, Lovreć, Dr. Ante Starčevića 4, koje zastupa punomoćnik Mirko Perkušić odvjetnik u Imotskom, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 26. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Nalaže se tuženicima GRAD IMOTSKI, Ante Starčevića 23, Imotski, OIB: 18919978758, ANTI KATIĆU, vl. obrta EURORAD LOVREĆ, Blajburška 11, Imotski, OIB: 07714893773 i IVANU KATIĆU, vl. obrta KATIĆ-CAT, Dr. Ante Starčevića 4, Lovreć, OIB: 08153023164, da solidarno isplate tužitelju HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506 iznos od 9.915,21 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeca pa do isplate i to od 25. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 8,82% koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu od tri postotna poena, od 30. lipnja 2019. po stopi od 8,54% koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu od 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II Nalaže se tuženicima GRAD IMOTSKI, Ante Starčevića 23, Imotski, OIB: 18919978758, ANTI KATIĆU, vl. obrta EURORAD LOVREĆ, Blajburška 11, Imotski, OIB: 07714893773 i IVANU KATIĆU, vl. obrta KATIĆ-CAT, Dr. Ante Starčevića 4, Lovreć, OIB: 08153023164, da solidarno isplate tužitelju HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506 iznos od 10.198,76 kn na ime troškova postupka osiguranja dokaza sa zakonskom zateznom kamatom sukladno članku 29.“

II Nalaže se tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506 isplatiti tuženiku GRAD IMOTSKI, OIB: 18919978758 u roku od 15 (petnaest) dana troškove postupka u iznosu od 2.238,90 eura (dvije tisuće dvjesto trideset osam eura i devedeset centi).

III Odbija se zahtjev tuženika GRAD IMOTSKI, OIB: 18919978758 da mu tužitelj HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506 u roku od 15 (petnaest) dana isplati troškove postupka u iznosu od 250,00 (dvjesto pedeset) eura.

IV Nalaže se tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506 isplatiti tuženiku: 1) GRAD IMOTSKI, OIB: 18919978758 iznos od 187,50 (sto osamdeset sedam eura i pedeset centi), tuženiku 2) ANTI KATIĆU, vl. obrta EUORAD LOVREĆ, OIB 07714893773, iznos od 187,50 (sto osamdeset sedam eura i pedeset centi) i tuženiku 3) IVANU KATIĆU, vl. obrta KATIĆ-CAT, OIB: 08153023164, iznos od 187,50 (sto osamdeset sedam eura i pedeset centi) sve u roku od 15 (petnaest) dana.

V Odbija se zahtjev tuženika: 1) GRAD IMOTSKI, OIB: 18919978758, 2) ANTE KATIĆA, vl. obrta EUORAD LOVREĆ, OIB 07714893773, i 3) IVANA KATIĆA, vl. obrta KATIĆ-CAT, OIB: 08153023164 da im tužitelj HRVATSKE ŠUME d.o.o. OIB 69693144506 u roku od 15 (petnaest) dana isplati troškove postupka u iznosu od 187,50 eura (sto osamdeset sedam eura i pedeset centi).

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj 31. srpnja 2019. tužitelj zahtijeva od tuženika da mu solidarno naknade štetu nanесenu sječom stabala i kopanjem kanala na nekretnini kojom tužitelj kao šumoposjednik gospodari. Svoj zahtjev obrazlaže navodima kako predmetna nekretnina, čestica zemlje 4786/1 k.o. Vinjani predstavlja šumu i šumsko zemljište, da se ista nalazi unutar obuhvata šumskogospodarskog područja za gospodarsku jedinicu „Badnjevica“, odjel/odsjek 15 b. Navodi da su Grad Imotski kao investitor, i Ante Katić, vlasnik obrta Eurorad Lovreć te Ivan Katić, vlasnik obrta Katić - Cat kao izvođači radova, počinili štetu na toj čestici. Šteta da je nanесena sječom 16 stabala crnog bora i kopanjem kanala dugog približno 193 metra i širokog 5,5 metara, sve prema lugarskom izvješću od 25. siječnja 2018. i 6. veljače 2018.

2. Tužitelj je prije pokretanja ovog postupka pokrenuo postupak osiguranja dokaza, koji je pred ovim sudom vođen pod poslovnim brojem R1-29/18 i u kojem je procijenjena visina štete u iznosu od 9.915,21 kuna/ 1.315,97 eura.

3. Kako su tužitelju u postupku osiguranja dokaza nastali troškovi postupka u iznosu od 10.198,76 kuna/ 1.353,61 eura, tužitelj zahtijeva od tuženika solidarnu isplatu iznosa od 2.669,58 eura (na ime naknade štete iznos od 9.915,21 kuna/ 1.315,97 eura, troškova postupka osiguranja dokaza u iznosu od 10.198,76 kuna/ 1.353,61 eura) kao i troškove ovog postupka, sve uvećano za pripadajuće zatezne kamate.

4. Kao dokaz svojim tvrdnjama priložio je lugarsko izvješće 1/18 od 12. veljače 2018., revirnički izvještaj, izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, izvadak iz katastra, Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištem, fotografije lica mjesta, nalaz i mišljenje vještaka u predmetu R1-29/18. Predložio je izvesti dokaz

saslušanjem svjedoka Ante Jurišića, šumarskog tehničara, revirnika Zorice Dujmović, upravitelja šumarije Imotski Živka Bubala, gradonačelnika Grada Imotskog te tuženika pod 2. i 3., kao i provesti očevid i vještačenje po vještaku geodetske i vještaku šumarske struke.

5. Tuženik Grad Imotski (dalje: prvotuženik) je u odgovoru na tužbu osporio osnovu i visinu tužiteljevog zahtjeva. Istaknuo je da je predmetna nekretnina vlasništvo Republike Hrvatske, a tužitelj nije ničim dokazao da predmetnom nekretninom gospodari. Naglasio je da iz Posjedovnog lista 1381 k.o. Vinjani proizlazi da je predmetna nekretnina u statusu pašnjaka, a da pravo gospodarenja tužitelja nije upisano u zemljišnoj knjizi, već je ista u vlasništvu Republike Hrvatske.

6. Nadalje, prvotuženik je istaknuo kako su radovi izvođeni neposredno uz postojeće ceste DC-76 i ŽC-6718. Zbog toga upire na primjenu članka 3. mjerodavnog Zakona o cestama, koji definira ceste kao javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Republike Hrvatske, dok članak 4. tog zakona definira da cestu sačinjava, između ostalog: zaštitni pojas s obiju strana ceste širine najmanje jedan metar i telekomunikacijsku stabilni uređaji, instalacije i rasvjeta u funkciji prometa. Smatra, dakle, da su predmetni radovi izvedeni u zaštitnom pojasu ceste. Zbog svega navedenog drži da tužitelj nije aktivno legitimiran za vođenje ove parnice.

7. Pored navedenog, prvotuženik je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije, budući da iz isprava koje su u spis dostavljene uz njegov podnesak od 4. ožujka 2020. proizlazi da prvotuženik nije investitor niti izvođač predmetnih radova.

8. Usprotivio se korištenju isprava iz postupka R1-29/18 u dokazne svrhe u ovom postupku, budući da prvotuženik nije sudjelovao u tom postupku, kao i prijedlogu da se njega obveže na plaćanje troškova tog izvanparničnog postupka.

9. U dokaznom postupku predložio je provesti dokaz čitanjem isprava u spisu te se pridružio tužiteljevom prijedlogu za provođenje očevida na licu mjesta.

10. U spis je dostavio: potvrdu glavnog projekta od 21. ožujka 2013. za izgradnju 20kV KB rasplet poduzetničke zone Vinjani Gornji, glavni projekt KB20kV poslovna zona Vinjani Gornji, elektrotehnički projekt KB-GP 14/18, dopis Hrvatskih cesta d.o.o. od 26. veljače 2018. kojim se dopušta paralelno polaganje instalacije sa DC 76 kao i prekop iste, suglasnost HC d.o.o. na elaborat privremene regulacije prometa, građevinsku dozvolu od 20. srpnja 2018. za predmetne radove, te uporabnu dozvolu od 19. prosinca 2018. za predmetne radove.

11. Tužitelj je istaknuo kako njegova aktivna legitimacija proizlazi iz odredaba Zakona o šumama. U spis je dostavio Program gospodarenja za gospodarsku jedinicu Badnjevice za razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2024., te je naglasio kako je upitno jesu li radovi izvedeni na dijelu nekretnine koji je u naravi zaštitni pojas ceste ili izvan zaštitnog pojasa ceste. Tužitelj drži da su radovi izvedeni izvan zaštitnog pojasa ceste, osobito s obzirom na utvrđenje da je širina kanala, prema lugarskom izvješću, revirničkom izvješću i dopisu upravitelja Šumarije iznosila 5,5 metara.

12. Predložio je nadalje izvesti dokazi saslušanjem svjedoka Željka Čogelje-djelatnika HEP ODS, Zvonimira Ćurkovića koji je obavljao nadzor građevinskih radova,

Zvonimira Lončara- odgovorne osobe izvođača, odgovorne osobe investitora- Ivana Jurića, te projektanta Roberta Raguža.

13. Budući da tužbeni zahtjev predstavlja zahtjev za isplatu iznosa od 2.669,58 eura, u konkretnom se slučaju radi o sporu male vrijednosti, prema odredbi članka 502. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23 - dalje: ZPP).

14. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da mu solidarno tuženici isplate imovinsku štetu koja mu je nastala sjećom 16 stabala crnog bora i kopanjem kanala na čestici zemlje 4786/1 k.o. Vinjani kojom on, kao šumoposjednik, gospodari.

15. Nije sporno da su na navedenoj nekretnini u siječnju i veljači 2018. izvođeni građevinski radovi iskopa i polaganja kabela za električni priključak na čestici zemlje 4786/1 k.o. Vinjani, u blizini državne i županijske ceste, kao i da su tom prigodom posječena stabla crnog bora.

16. Sporna je aktivna legitimacija tužitelja, pasivna legitimacija prvotuženika, te je sporna osnova tužbenog zahtjeva.

17. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

18. Sud je izveo dokaz čitanjem isprava dostavljenih u spis, i to: potvrdu glavnog projekta od 21. ožujka 2013. za izgradnju 20kV KB rasplet poduzetničke zone Vinjani Gornji, glavni projekt KB20kV poslovna zona Vinjani Gornji, elektrotehnički projekt KB-GP 14/18, dopis Hrvatskih cesta d.o.o. od 26. veljače 2018. kojim se dopušta paralelno polaganje instalacije sa DC 76 kao i prekop iste, suglasnost HC d.o.o. na elaborat privremene regulacije prometa, građevinsku dozvolu od 20. srpnja 2018. za predmetne radove, te uporabnu dozvolu od 19. prosinca 2018. za predmetne radove, prijavu počinjene štete devastacijom od 16. veljače 2018., lugarski izvještaj 1/18 od 12. veljače 2018., revirnički izvještaj Zorice Dujmović, izvadak iz zemljišne knjige ZU 2486, KO Vinjani, fotografije lica mjesta dostavljene uz tužbu, nalaz i mišljenje vještaka u predmetu R1-29/2018 Trgovačkog suda u Splitu, podatke o tržišnim vrijednostima nekretnina Instituta za jadranske kulture i melioraciju krša. Saslušani su svjedoci Ante Jurišić, Živko Bubalo, Zorica Dujmović, dogradonačelnik prvotuženika Milan Zdilar, drugotuženik Ante Katić. Izveden je i dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka.

19. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Željka Čogelje, Zvonimira Ćurkovića, Zvonimira Lončara, Ivana Jurića i Roberta Raguža jer je smatrao da je činjenično stanje i bez saslušanja tih svjedoka dovoljno utvrđeno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

20. Iz izvatka iz zemljišne knjige općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Imotski, ZK uložak 2486 katastarska općina 312037 Vinjani proizlazi da je predmetna nekretnina u naravi pašnjak i da je ista vlasništvo Republike Hrvatske za cijelo.

21. Iz Programa gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Badnjevice“ donesenog u Pločama 2015. godine, a koji važi od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2024., proizlazi da je dio predmetne čestice zemlje provjeren upravljanje i gospodarenje tužitelju.

22. Iz nalaza i mišljenja vještaka provedenog u postupku osiguranja pod poslovnim brojem R1-29/ 18 ovog suda proizlazi da su radovi na polaganju energetskog kabela izvedeni na šumskom području na čestici zemlje 4786 /1 k.o. Vinjani u ukupnoj površini 936 m², koji su na skici Ante Bošnjaka prikazane točkama od 1 do 38.

23. Iz pravomoćne građevinske dozvole koju je izdala Splitsko dalmatinska županija, Upravni odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje, Ispostava Imotski od 20. srpnja 2018. (stranice 45-46 spisa) proizlazi da je to tijelo, rješavajući po zahtjevu investitora Hrvatska Elektroprivreda- Operator distribucijskog sustava d.o.o. (dalje: HEP ODS d.o.o.) dozvolio građenje- polaganje kabela 20 kV za TS 20(10)/04 kV PZ Vinjani Gornji 2, na čestici zemlje 4786/1 k.o. Vinjani.

24. Iz obrazloženja te građevinske dozvole proizlazi da je HEP ODS d.o.o. investitor građevinskih radova oko polaganja kabela u Poduzetničkoj zoni Vinjani Gornji, da je HEP ODS d.o.o. kao investitor radova upravnom tijelu priložio dokumente propisane Zakonom o gradnji, da je priložio projekt izrađen u skladu s odredbama Prostornog plana uređenja Grada Imotskoga, da su mu izdane propisane potvrde glavnog projekta i to Ministarstva kulture i Grada Imotskoga, slijedom čega udovoljava svim uvjetima za izdavanje građevne dozvole.

25. Iz pravomoćne uporabne dozvole koju je izdala Splitsko dalmatinska županija, Upravni odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje, Ispostava Imotski 19. prosinca 2018. (stranice 47-48 spisa) proizlazi da je u toj upravnoj stvari predlagatelj HEP ODS d.o.o. ishodio uporabnu dozvolu kojom je dopuštena uporaba KB 20 kV za TS 20(10)/04 kV Poduzetnička zona Vinjani Gornji 2, za koji je izdan akt za građenje, građevinska dozvola od 20. srpnja 2018.

26. Iz Potvrde glavnog projekta od 21. svibnja 2013. (stranice 49-50 spisa) proizlazi da glavni projekt zajedničke oznake ZOP Vinjani Gornji za izgradnju 20 Kv KB Poduzetničke zone Vinjani Gornji izrađen u skladu s lokacijskom dozvolom od 9. srpnja 2003. i njenom izmjenom od 28. siječnja 2010.

27. Iz Elektrotehničkog projekta iz lipnja 2018. izlazi da su za predmetne radove izdane elektroenergetske suglasnosti za projektiranje izvedbu i priključak energetskog objekta na električnu mrežu, sve na zahtjev investitora HEP ODS d.o.o.

28. Konačno, iz Posebnih uvjeta Hrvatskih cesta d.o.o. Zagreb od 26. veljače 2018. proizlazi da su Hrvatske ceste d.o.o. nakon pregleda idejnog rješenja od strane HEP ODS d.o.o. utvrdili da pri paralelnom polaganju instalacije s državnom cestom, iste treba položiti izvan kolnika na minimalnoj dubini od 0,8 metara, uz obavezno dovođenje terena u postojeće ili bolje stanje od postojećeg. Također, dane su smjernice kako HEP ODS d.o.o. mora izvesti prekop državne ceste, kako sjeći asfaltni zastor, kako postupiti s materijalom iz iskopa i kako postupiti nakon polaganja instalacija kabela.

29. Iz suglasnosti Hrvatskih cesta d.o.o. od 7. ožujka 2018. proizlazi kako je Sektor za održavanje i promet Hrvatskih cesta d.o.o. na zahtjev HEP ODS d.o.o. izdao suglasnost za privremenu regulaciju prometa na Državnoj cesti 76 dok traju radovi za spoj dalekovoda na trafostanicu u Poduzetničkoj zoni Vinjani Gornji 2.

30. Živko Bubalo, upravitelj šumarije Imotski izjavio je kako je za predmet spora saznao dobivši lugarsko izvješće s terena. U izvješću da je navedeno da se šteta sastoji od sječe stabala crnog bora i kopanja kanala za polaganje kabela. Kad je saznao da su radove vršili iz obrta Katić Cat, kako mu je Ante Katić osobno poznat, kontaktirao ga je i pitao zna li da je počinio štetu. Naveo je da mu je Ante Katić odgovorio da je radio po nalogu Grada Imotskoga. Svjedok je izjavio da je potom osobno kontaktirao gradonačelnika Grada Imotskog kako bi provjerio ima li Grad potrebne dozvole za učinjene zahvate na zemljištu. Gradonačelnik mu je odgovorio da nije znao da je to uopće potrebno, nakon čega je svjedok gradonačelnika upozorio da naknadno pribavi potrebne dozvole i ostavio je mogućnost povlačenja predmetne tužbe u tom slučaju. Naveo je da dozvole na kraju nisu ishođene, pa je tako došlo do predmetne parnice.

31. Istaknuo je svjedok da su iskop i sječa rađeni izvan cestovnog pojasa, a dijelom kroz samu šumu. Svjedok je izjavio da, po njegovim saznanjima, građevinska ni uporabna dozvola, ne podrazumijevaju da bi bila ishođena sva potrebna odobrenja za izvođenje radova. Prema njegovom mišljenju, investitoru najprije projekt polaganja kabela odobrava nadležni županijski ured. Potom u Hrvatskim šumama d.o.o. postoji služba koja se bavi ekologijom koja odobrava obavljanje tih radova- što je u konkretnom slučaju, po mišljenju svjedoka, izostalo.

32. Svjedok Milan Zdilar, dogradonačelnik prvotuženika, naveo je da je Grad Imotski zatražio od Hrvatske elektroprivrede, HEP-a, priključak električne energije za potrebe poslovne zone. Svu „papirologiju“ od početka radi HEP i, koliko je njemu poznato, HEP ima sve potrebne suglasnosti. Posao je obuhvaćao tri projekta, svaki projekt ima idejni projekt, glavni projekt te građevinsku i uporabnu dozvolu. Poznato mu je da se predmet spora odnosi na prvi projekt, na trasu koja ide uz gradsku cestu. Druga dionica se radi uz državnu cestu i preko državne ceste.

33. Poslove polaganja kablova, navodi svjedok da je radio HEP, a prvotuženik je, zajedno s drugotuženikom i trećetuženikom radio iskope kanala za polaganje kablova. Prije toga je HEP zatražio od geodeta ucrtavanje trase na geodetskoj podlozi kako bi se znalo gdje izvoditi predmetne radove. Nakon što su svjedoku predložene fotografije lica mjesta, svjedok je potvrdio da su radovi izvedeni u cestovnom pojasu, navodeći: „po projektu“.

34. Drugotuženik Ante Katić vlasnik obrta Eurorad, izjavio je da je predmetne poslove radio kao podizvođač, a angažirao ga je obrt Katić-Cat, u vlasništvu njegova brata. Sve radove: izvođenje građevinskih radova iskopa i pripremanje rova za polaganje kablova potrebnih za priključak poslovne zone Imotski s dalekovoda Tolići izveo je obrt drugotuženika. Investitor je bio HEP, te koliko je drugotuženiku poznato, upravo je HEP angažirao trećetuženika. Izjavio je da je lugar Jurišić bio prisutan na licu mjesta kad je drugotuženik započeo s radovima. Navodi da su se dogovorili oko uklanjanja 4-5 „loših“ borova da naprave prostora za stroj za kopanje kanala, da se ne

uništi cesta. Ti borovi su bili udaljeni od ruba asfaltne ceste oko 1,50 do 1,70 metara. Drugotuženik tvrdi da je tada lugar pred njim nazvao Živka Bubala, upoznao ga s opisanim okolnostima, da je Živko Bubalo bio suglasan da se krene s radovima, te da je drugotuženik nesmetano, bez prekida izveo radove za koje je angažiran.

35. Nakon obavljenih poslova od strane drugotuženika, HEP je obavio polaganje i spajanje kablova te puštanje u pogon. Naglasio je drugotuženik kako su kabeli položeni u zaštitnom pojasu ceste, od državne ceste B-76 koja vodi prema Posušju, prema zaseoku Tolići, sve „kako je bilo zadano u dokumentaciji“.

36. Sjeća se da su mu prije izvođenja radova dostavljeni glavni projekt i suglasnosti, da mu ih je dostavio HEP. Nije bio potpuno siguran ali misli da mu je u toj dokumentaciji dostavljena i lokacijska dozvola koja uključuje i posebne uvjete koje izdaju Hrvatske šume.

37. Svjedokinja Zorica Dujmović, revizor tužitelja, izjavila je kako je povodom štetnog događaja dobila izvješće od lugara o otpilanih 16 stabala i iskopu dužine 193 metara, širine 5,5 metara, kroz šumu i uz rub šume. Odmah potom se uvjerila da u šumariji nije zaprimljena obavijest o izvođenju radova, nakon čega je osobno otišla na lice mjesta. Dolaskom tamo nije nikoga zatekla, vidjela je bager obrta Eurorad i iskopani kanal. Izmjerila je kanal i sačinila je procjenu štete. Šteta se očituje u tome da je posječeno 16 stabala crnog bora, koja su bila razbacana po šumskom terenu i koja je označila šumokvarnim čekićem, kao i panjeve.

38. Svjedokinja je pojasnila da se doznačni čekić koristi za redovnu sječu, koja se izvodi po pravilima struke, a kad se radi o ilegalnoj sječi, tada se koristi četvrtasti – šumokvarni čekić. Tako je tom prilikom nađeno ukupno 16 borova koji su označeni šumokvarnim čekićem, dok je na terenu bilo i već ranije otpiljenih borova na kojima su bile oznake doznačenih čekića. Svjedokinja je navela da je iskop bio položen približno 1,5 metar od ceste, a širina iskopa je bila približno 5,5 metara. Sa strane je bio iskopani materijal.

39. U pogledu visine štete, svjedokinja je pojasnila da se ista obračunava u skladu s podacima o tržišnoj vrijednost zemljišta koja se dobije od porezne uprave, te se na temelju te cijene i na osnovi bespravnog zahvata obračunava visina štete.

40. Sud je 30. ožujka 2020. proveo dokaz očevidom uz sudjelovanje vještaka geodeta Ante Kukavice. Vještak je izradio skicu lica mjesta te utvrdio da su kablovi položeni u blizini županijske ceste ŽC-6781 (lokalna cesta) i državne ceste DC-76 (Imotski – Posušje). Svi radovi su izvedeni na čestici zemlje 4786/1 k.o. Vinjani.

41. Iz skice lica mjesta (stranica 112 spisa) proizlazi da su radovi, tlocrtno gledano, izvođeni u obliku nepravilnog slova „L“ koje se jednim krakom proteže uz državnu cestu, drugim krakom uz županijsku cestu. U dijelu koji se proteže s jugoistočne strane državne ceste DC 76, pored makadamskog puta, crta koja prikazuje postavljene kabele udaljena je od ruba ceste u rasponu od 0,94 metra do 1,70 metara. Širina rigola državne ceste je 0,50 metra, dok je širina rubnjaka 0,15 metra. Udaljenost rubnjaka do vrha zasjeka državne ceste iznosi oko 2 metra.

42. Također je vidljivo da su kabeli postavljeni jugozapadno od županijske ceste ŽC 6781 i da je udaljenost kabela od ŽC u rasponu od 1,73 metra do 2,87 metra. Vještak je dodatno konstatirao kako županijska cesta ŽC-6781 nije izvedena u punom profilu, nego se sastoji samo od asfaltiranog kolnika (bez ostalih sastavnih dijelova ceste- rigol, rubnjak, bankina).

43. Vještak je na zahtjev drugotuženika prikazao položaj kamene kulice, za koju drugotuženik tvrdi da tužitelj njom označava granica nekretnina kojima raspolaže. Udaljenost kamene kulice do vrha zasjeka Državne ceste iznosi 12,09 metra, odnosno 14,16 metra do rubnjaka ceste.

44. Ovaj je sud u ovom predmetu već odlučivao presudom poslovni broj P-399/2019-34 od 15. srpnja 2022. Sud je tada prihvatio tužbeni zahtjev te naložio tuženicima solidarno isplatiti tužitelju iznos od 9.915,21 kuna na ime štete, iznos od 10.198,76 kn na ime troškova postupka osiguranja dokaza te naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.732,80 kuna, sve s pripadajućim zateznim kamatama.

45. U bitnom, sud je smatrao da radnja polaganja kabela nije izvršena unutar zemljišnog pojasa koji bi primjenom materijalnopravnih propisa činio javnu cestu, a kako je predmetna nekretnina obuhvaćena Programom gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Badnjeвица“ koji važi za razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2024.- dakle, povjerena tužitelju na gospodarenje, pozivom na odredbu članka 1107. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) solidarno je obvezao tuženike na naknadu nastale štete tužitelju, kao i troškova provedenog postupka osiguranja dokaza u kojem je ona utvrđena.

46. Po pravodobnoj žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem PŽ-4081/2022-2 od 30. lipnja 2023. i dopunskim rješenjem poslovni broj PŽ-4081/2022-5, od 19. prosinca 2024. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje jer je našao da je presudom počinjena bitna povreda postupovnih odredbi iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a. Ovom je sudu ukazano da u obrazloženju pobijane presude nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, osobito da nema razloga kojima je otklonjen prigovor promašene pasivne legitimacije prvotuženika. Također da je nejasno na koji je način sud ocijenio sadržaj građevne dozvole i dozvole Hrvatskih cesta d.o.o. za prekop površine, koje su izdane HEP-u, a iz kojih bi isprava proizlazilo da je investitor radova na polaganju električnog kabela u spornom području upravo HEP d.o.o.

47. Analizirajući provedene dokaze u ponovljenom suđenju, osobito sadržaj isprava koje se nalaze u spisu, ovaj sud zaključuje kako je tužitelj aktivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

48. Njegova aktivna legitimacija proizlazi iz odredbi Zakona o šumama, („Narodne novine“ br. 68/18., 115/18., 98/19., dalje: ZŠ). Člankom 17. ZŠ-a je regulirano gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u vlasništvu Republike Hrvatske i upravo je tužitelj imenovan kao javni šumoposjednik, odnosno pravna osoba od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku koja gospodari šumama i šumskim zemljištima u vlasništvu Republike Hrvatske. Članak 63. stavak 2. ZŠ-a propisuje da naknada za šumsku štetu pripada šumoposjedniku koji gospodari šumom i šumskim

zemljištem na kojima je nastala šteta. Zbog toga, iako je kao vlasnik predmetne nekretnine upisana Republika Hrvatska, tužitelj je legitimiran na podnošenje tužbe radi naknade šumske štete.

49. Prema odredbama članka 48. mjerodavnog Zakona o gradnji („Narodne novine“ broj: 153/13, 20/17, 39/19 i 125/19; dalje: ZG) sudionici u gradnji su investitor, projektant, izvođač, nadzorni inženjer i revident. Investitor je pravna ili fizička osoba u čije ime se gradi (članak 49. stavak 1. ZG-a). Zahtjev za izdavanje građevinske dozvole podnosi investitor (članak 108. stavak 1. ZG-a).

50. Analizom rezultata dokaznog postupka, zaključiti je da je investitor predmetnih radova- polaganja kabela radi priključenja Poslovne zone Vinjani Gornji 2, bio HEP ODS d.o.o.

51. To proizlazi već iz činjenice da je upravo HEP ODS d.o.o. ishodio potrebne dozvole za gradnju, o čemu svjedoče građevinska dozvola, uporabna dozvola i posebni uvjeti priloženi u spis. U ovom dijelu su svi materijalni dokazi podudarni, a podudarni su i s iskazom drugotuženika jer je drugotuženik iskazao kako ga je za izvođenje radova iskopa angažirao njegov brat, trećetuženik, odnosno vlasnik obrta Eurorad Lovreć, a njegovog brata da je angažirao HEP. Iako je u iskazu dogradonačelnika prvotuženika navedeno da je prvotuženik tražio priključak električne energije od HEP-a d.o.o. za potrebe poslovne zone, iz odluka nadležnih upravnih tijela ne proizlazi da je tužitelj investitor. Na kraju krajeva, i sam dogradonačelnik je u iskazu naveo da je svu „papirologiju“ obavljao HEP.

52. Budući da tužitelj tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženika temelji na tvrdnjama da je prvotuženik bio investitor izvedenih radova, sud nalazi kako je prvotuženik osnovano istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije te osnovano u istome ustraje. S obzirom na to da tužitelj nije dokazao svoj tvrdnje da je prvotuženik investitor izvedenih radova, u odnosu na prvotuženika trebalo je odbiti tužbeni zahtjev.

53. Članak 1107. stavak 1. ZOO-a propisuje da za štetu koju je više osoba prouzročilo zajedno, svi sudionici odgovaraju solidarno. Solidarno odgovaraju za prouzročenu štetu i osobe koje su je uzrokovale radeći nezavisno jedna od druge, ako se ne mogu utvrditi njihovi udjeli u nastaloj šteti (članak 1107 stavak 3. ZOO-a). Kad je nedvojbeno da je štetu prouzročila neka od dviju ili više određenih osoba koje su na neki način međusobno povezane, a ne može se utvrditi koja je od njih štetu prouzročila, te osobe odgovaraju solidarno (članak 1107 stavak 4. ZOO-a).

54. Naručitelj i izvođač radova na nekretnini solidarno odgovaraju trećoj osobi za štetu koja joj nastane u vezi s izvođenjem tih radova, kako je propisano člankom 1108. ZOO-a.

55. Tuženici nisu jedinstveni suparničari iako su materijalni suparničari pa sama činjenica da je tužitelj, ustajući tužbom protiv prvotuženika promašio pasivnu legitimaciju u odnosu na investitora, ne dovodi automatski do zaključka da mu ne bi odgovarali drugotuženik i trećetuženik kao izvođač odnosno podizvođač radova. Naime, citiranim odredbama ZOO-a propisano je da investitor i izvođač radova odgovaraju solidarno za štetu koju pretrpi oštećenik izvođenjem radova, a to

znači u cijelosti (in solidum), pa je tužitelj ovlašten zahtijevati naknadu cijele štete od svakoga od njih.

56. Opće pretpostavke odgovornosti za štetu su: osoba odgovorna za štetu (štetnik), protupravna štetna radnja zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete (oštećeniku), te uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice.

57. Predmetni radovi predstavljaju građevinske radove polaganja kabela, a kako je već obrazloženo pod točkom 41. ovog obrazloženja, isti su izvođeni pored državne ceste i županijske ceste, s tim da je najveća udaljenost poduzetih „zahvata“ od ruba državne ceste 1,70 metara, a od županijske ceste najviše 2,87 metara, kako je to utvrđeno vještačenjem.

58. Članak 4. Zakon o cestama ("Narodne novine" br. 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., dalje: ZC) propisuje da javnu cestu čini, između ostalog, i zemljišni pojas s obiju strana ceste potreban za nesmetano održavanje ceste širine prema projektu ceste, a najmanje jedan metar računajući od crte koja spaja krajnje točke poprečnog presjeka ceste. Zaštitni pojas ceste je, u smislu članka 2. točka 10. ZC-a, zemljište na kojem se primjenjuju ograničenja propisana odredbama ZC-a.

59. Građenje u zaštitnom pojasu ceste regulirano je člankom 55. ZC-a, čije odredbe glase: (1) Ako se za građenje objekata i instalacija unutar zaštitnog pojasa javne ceste izdaje lokacijska dozvola, odnosno drugi akt kojim se provode dokumenti prostornog uređenja sukladno posebnom propisu, prethodno se moraju zatražiti uvjeti Hrvatskih autocesta d.o.o. kad se radi o autocestama, Hrvatskih cesta d.o.o. kada se radi o državnim cestama i županijske uprave za ceste ako se radi o županijskoj i lokalnoj cesti.

(2) Zaštitni pojas u smislu stavka 1. ovoga članka mjeri se od vanjskog ruba zemljišnog pojasa tako da je širok sa svake strane:

- autoceste, 40 m,
- brze ceste u smislu zakona kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, 40 m,
- državne ceste, 25 m,
- županijske ceste, 15 m,
- lokalne ceste, 10 m.

(3) Zabranjeno je poduzimati bilo kakve radove ili radnje u zaštitnom pojasu javne ceste bez suglasnosti pravne osobe koja upravlja javnom cestom ako bi ti radovi ili radnje mogli nanijeti štetu javnoj cesti, kao i ugrožavati ili ometati promet na njoj te povećati troškove održavanja javne ceste. U suglasnosti se određuju uvjeti za obavljanje tih radova ili radnji.

(4) Osoba koja namjerava izgraditi ili je izgradila građevinu u zaštitnom pojasu javne ceste ili izvan zaštitnog pojasa javne ceste nema pravo zahtijevati izgradnju zaštite od utjecaja ceste i prometa sukladno posebnim propisima.

60. Prema shvaćanju ovog suda, neovisno o činjenici da je čestica zemlje 4786/1 k.o. Vinjani upisana kao vlasništvo Republike Hrvatske, a Programom gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Badnjevice“ donesenog u Pločama 2015. godine povjerena na gospodarenje tužitelju, u konkretnom se slučaju radi o građenju u zaštitnom pojasu ceste. Naime, iz isprava u spisu proizlazi da su radovi polaganja kabela izvedeni unutar zaštitnog pojasa državne i županijske ceste u smislu članka 55. ZC-a, koji iznosi 25 metara od vanjskog ruba zemljišnog pojasa za državne ceste,

odnosno 15 metara za županijske ceste. Iz provedenog vještačenja proizlazi da su radovi uz državnu cestu izvođeni na udaljenosti u rasponu od 0,94 metra do 1,70 metara, a uz županijsku cestu u rasponu od 1,73 metra do 2,87 metra.

61. Zbog toga građenje u tom dijelu nekretnine podliježe restrikcijama propisanim tim člankom ZC-a pa je za ocjenu protupravnosti postupanja drugotuženika i trećetuženika mjerodavan propis upravo citirani članak 55. ZC-a kao *lex specialis*.

62. Za predmetne su radove izdani posebni uvjeti Hrvatskih cesta d.o.o. Zagreb, Poslovne jedinice Split 26. veljače 2018. (stranice 57-58 spisa) investitoru HEP ODS d.o.o., a 7. ožujka 2018. Hrvatske ceste d.o.o. Sektor za održavanje i promet PJ Split izdao je Suglasnost na elaborat privremene regulacije prometa za spoj dalekovoda na trafostanicu (stranica 59 spisa).

63. Prema tome, udovoljeno je pretpostavci iz članka 55. stavaka 1. i 3. ZC-a, koji propisuje ako se za građenje instalacija unutar zaštitnog pojasa javne ceste izdaje lokacijska dozvola, prethodno se moraju zatražiti uvjeti Hrvatskih cesta d.o.o. kao pravne osobe koja upravlja javnom cestom i koja će odrediti uvjete za obavljanje tih radova ili radnji.

64. Zaključiti je, dakle, da je izvođenje predmetnih radova bila dopuštena, i od nadležnih tijela odobrena radnja, zbog čega na strani izvođača i podizvođača; drugotuženika i trećetuženika nedostaje element protupravnosti kao nužna pretpostavka odgovornosti za naknadu štete u smislu članka 1045. ZOO-a. Slijedom navedenoga nema ni odgovornosti drugotuženika i trećetuženika za štetu pa je i u odnosu na njih trebalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

65. Budući da su u cijelosti uspjeli u parnici, tuženicima su troškovi priznati primjenom odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a, u svezi s odredbama članka 164. stavaka 1. i 2. ZPP-a i članka 155. ZPP-a. Naglasiti je, međutim, da je prvotuženik za vrijeme cijelog postupka zastupan po punomoćniku odvjetniku, dok su drugotuženik i trećetuženik angažirali punomoćnika tek u žalbenom postupku.

66. S obzirom na označenu vrijednost predmeta spora od 2.699,58 eura prvotuženiku, koji je zastupan po punomoćniku odvjetniku, pripada nagrada u vrijednosti od 100 bodova za pojedinu radnju, prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023. – dalje: Tarifa).

67. Tako prvotuženiku za sastavljanje odgovora na tužbu, prema Tbr. 8.1. Tarife pripada nagrada u visini od 100 bodova, kao i za sastavljanje podnesaka od 4. ožujka 2020. i 6. listopada 2021. Za zastupanje na ročištima 12. listopada 2020., 7. prosinca 2020., 17. veljače 2021., 30. ožujka 2021., 25. svibnja 2022. pripada mu po 100 bodova (Tbr. 9.1 Tarife).

68. Dakle, prvotuženiku za troškove zastupanja pripada nagrada u vrijednosti od 800 bodova. S obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife), tužitelju pripada trošak u iznosu od 1.600,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a (Tbr. 46. Tarife) daje iznos od 2.000,00 eura.

69. Tom je iznosu valjalo pridodati i iznos od 238,90 eura/ 1.800,00 kuna troškova vještačenja pa je ukupan trošak prvotuženika 2.238,90 eura, zbog čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

70. Prvotuženiku nije priznat trošak sastavljanja podneska od 9. listopada 2020. jer po ocjeni suda taj trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice. Radi se o podnesku koji je predan prije održavanja ročišta, a nije bilo zapreke da navode koji čine sadržaj tog podneska prvotuženik iznese na ročištu 21. listopada 2020. Zbog toga je odbijen zahtjev tuženika Grada Imotskog u dijelu kojim zahtijeva isplatu iznosa od 250,00 eura, te je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

71. Nakon donošenja prvostupanjske presude poslovni broj P-399/2019-34 od 15. srpnja 2022., sva tri tuženika su po istome punomoćniku izjavili žalbu te ih je taj punomoćnik nastavio zastupati u ponovljenom postupku. Zbog toga su tuženici imali zajednički trošak sastavljanja žalbe, prijedloga za donošenje dopunskog drugostupanjskog rješenja i trošak zastupanja na ročištu 8. travnja 2026.

72. Tuženici su te troškove zatražili u visini od 100 bodova za svaku od navedenih radnji, uvećano za pripadajući PDV. Kako je sud vezan zahtjevom stranaka (članak 2. u svezi sa člankom 354. stavak 2. točka 12. ZPP-a), priznat je tuženicima trošak u visini od 100 bodova za žalbu protiv prvostupanjske presude i za zastupanje na ročištu 8. travnja 2026. Prema tome, ukupan zajednički trošak tuženika iznosi 225 bodova, odnosno 450 eura, što uz PDV od 25% daje iznos 562, 50 eura. Po osnovi odredbi članka 41. ZOO-a zajednički troškovi tuženika dijele se na jednake dijelove pa su dosuđeni kao pod točkom IV. izreke

73. Trošak sastava prijedloga za donošenje dopunske drugostupanjske odluke od 10. listopada 2023. tuženicima je priznat u visini od 25 bodova, primjenom Tbr. 8. t. 4. Tarife, a ne u zatraženoj visini od 100 bodova uvećanih za PDV. Zbog toga su pod točkom V. odbijeni tuženici za više traženi trošak za sastav prijedloga za donošenje dopunske drugostupanjske odluke od 10. listopada 2023. u iznosu od 187,50 eura.

74. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu 26. lipnja 2026.

Sutkinja
Ivana Hrkać

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpis presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih

povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženicima po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-fb4df**

Kontrolni broj: **0d1d7-d8652-9c19b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA HRKAĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.